

Guus Meeuwis, Oude Schoolplein

Mijn oude schoolplein
ik heb er laatst gestaan
ik moest in de buurt zijn
en kon het niet weerstaan
kinderen speelden diefje met verlos
en al die oude beelden
kwamen zomaar bij me los
ons kleine pleintje
een voetbalstadion
hier kreeg ik van een meisje
mijn eerste sigaret en toen mijn eerste zoen

Refrein

En de lucht was altijd blauw
en we dachten niet aan morgen
daarvoor waren wij nog veel te klein
en het gras was altijd groen
en we hadden nog geen zorgen
want de wereld die begon achter ons plein
lijkt het maar of gaat alles zo vlug
toen komt nooit meer terug

Mijn oude schoolplein
ligt er verlaten bij
nu de kinderen naar huis zijn
is het eventjes van mij
ik zie de meester
hij staat aan het open raam
hij heeft mijn generatie
zien komen en zien gaan
hij pakt mijn hand
zegt jongen dat doet me deugd
ik ben ineens beland in een foto
in een foto van mijn jeugd

Refrein

We wisten het zeker
we raken elkaar nooit kwijt
maar waar zijn ze gebleven
al die vriendjes uit die tijd
daar in de bosjes
bewaarden wij de schat
de allermooiste knikkers
en een Playboy bij de sigarenzaak gejat

Refrein